

[Holger Eriksen.]

nærmere ind på, men når det drejer sig om det, der er princippet i at ophæve bondejordsparagraffen, tror jeg, ingen vil benægte, at hvis man fjerner den og foretager en beskatning dér, vil man afskære mange spekulanter fra at gennemføre deres forretninger.

Jeg har på et tidligere tidspunkt haft lejlighed til at fremføre et eksempel fra Århus' omegn, hvor en sådan spekulant opkøbte 3 gårde til mange gange den værdi, de havde som landbrugsjord. Derefter gik der 1 års tid, så solgte han dem til Århus kommune med en fortjeneste på ca. 1 mill. kr., simpelt hen fordi kommunen ikke ville have, at en privat mand spekulerede med disse grundarealer. Lad os nu tænke os, at denne mand, denne spekulant, havde skullet betale grundstigningsskyld, betale grundskyld til stat og kommune af disse arealer, så ville den årlige udgift være blevet så stor, at han meget hurtigt ville være kommet til kommunen og have sagt: kan I ikke hjælpe mig ud af det ved, at I overtager jorden til det, jeg har givet? Så var der ingen fortjeneste blevet til ham.

Jeg var ude for et andet eksempel forleden i en af forstadskommunerne til hovedstaden. Man fortalte mig om et meget stort areal, der var købt af en grundspekulant, der agtede at have denne jord liggende i 15 år for at kunne tage en meget stor fortjeneste hjem. Det generede kommunens udviklingsplaner uhyre meget, at grundene lå dér, og man ville gerne fra kommunal side have overtaget jorden for at udlægge den til rekreativ område. Det var kommunen afskåret fra nu. Hvis denne mand, der kun betalte skat af jorden som landbrugsjord, til trods for at han havde betalt en langt højere pris for den, skulle have betalt skatter, som han burde efter jordens faktiske værdi — nemlig den værdi, han selv havde ansat ved at betale prisen derfor — kunne han ikke have gennemført denne spekulation. Nu hævder det ærede medlem hr. Mose Hansen, at denne lov tager sigte på at kvæle initiativet. Jeg må sige, at det initiativ, som denne spekulant har udvist, vil jeg til enhver tid være med til at vride halsen om på, og jeg er også sikker på, at det ville være i sam-

fundets interesse, hvis man var i stand til at gøre det.

Det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen har i denne forbindelse nævnt et eksempel fra Slagelse, der skulle bruges til at vise, at kommunerne i hvert fald ikke er bange for at betale den kapitalvindingskat, som sælgeren kommer til at udrede. Jeg må hævde efter de oplysninger, jeg har fået i dag, efter at denne tale er holdt, at det er misbrug af tal, selv om der måske tilsyneladende er noget om det.

Det, det drejede sig om, var, at man skulle ekspropriere et ganske ringe jordstykke til en ny motorvej. Man forhandlede med den mand, der skulle afstå jordstykket, og han ville hellere have en overenskomst, end at der skulle afsiges en kendelse fra ekspropriationskommissionen. Manden, der skulle sælge, var ikke klar over, hvorvidt det beløb, han skulle modtage, ville blive beregnet som erstatning for en ulempe. Hvis der var tale om erstatning for ulempe, er sælgerens værdier jo ikke blevet øget, og så skal han ikke betale skat af beløbet, men hvis der til en vis grad var tale om salg — og det var der også — skulle han måske betale skat af det. Sælgeren var som sagt ikke klar over, hvordan det lå, og for at undgå, at der skulle afsiges kendelse, traf man en overenskomst med ham om, at han skulle have et bestemt beløb, og hvis der blev nogen skat — der kunne kun blive tale om noget minimalt — så betalte man det også. Et sådant eksempel kan da ikke bruges som bevis for, at man i almindelighed handler på den måde. Man må dog tage omstændighederne med i betragtning, og det er helt urimeligt i så fald at ville påstå, at dette var noget almindeligt.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch sagde, at forslaget vedrørende kapitalvindingen var væsentlig værre end vurderingslovforslaget. Også det ærede medlem nævnte et eksempel, men det var mig umuligt at få fat i tallene. Så vidt jeg kunne skønne, var der i hvert fald i det ene eksempel tale om, at et jordstykke til 300.000 kr. var blevet vurderet sådan, at manden skulle betale 256.000 kr. i kapitalvindingskat. Det ærede medlem tilbød at dokumentere tallene i udvalget. Jeg kan sige, at jeg glæder mig i høj grad dertil; jeg